

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 10. maj 2021

Hermed følger besvarelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri af spørgsmål nr. 1251 (MOF alm. del) stillet 13. april 2021 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 1251

"Vil ministeren redegøre for, hvornår og hvordan myndighederne må bruge § 6, stk. 5, i hundeloven?"

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende:

"Det fremgår af hundelovens § 6, stk. 5, at hvis en hund ved et overfald eller ved anden uacceptabel og farlig adfærd har bidt et menneske eller anden hund, og hvis biddet kan betegnes som skambid, skal politiet lade hunden aflive.

I sager om bid skal der således ske en vurdering af selve bidskaden, og biddet skal samtidig være forårsaget ved et overfald eller anden uacceptabel og farlig adfærd.

I vejledning om hundelovens forbudsordning, regler om skambid mv. er det nærmere uddybet, hvornår der er tale om skambid. En bidskade karakteriseres som skambid, såfremt et eller flere af følgende kriterier er opfyldt:

- Flere dybe, punktformede sår, der når dybt i underhuden eller penetrerer i muskulatur; det skal tydeligt fremgå, at der er flere bid, og at det er foregået med nogen voldsomhed.
- Udrivning (dyb flænge) i underhud/muskulatur.
- Bidlæsioner, der medfører tab af væv (bortset fra ubetydelige skader på hundeører).
- Bidlæsioner, der medfører døden, herunder hvor en hund rusker en anden hund til døde, uden at biddet i sig selv har givet anledning til skader af en karakter, som beskrevet i de tre foregående punkter. Situationer, der uden rettidigt dyrlægebehandling ville medføre døden for den skadede hund, er ligeledes omfattet.

Vurderingen af, om bidskaden i en konkret situation kan karakteriseres som skambid i overensstemmelse med den ovenstående definition, kan foretages af den læge, som behandler personen, der er blevet bidt, eller den dyrlæge, som behandler hunden, der er blevet bidt.

Det bemærkes, at hundelovens § 6, stk. 5, ikke skal anvendes i tilfælde, hvor en hund skambider andre dyr end hunde. Dette skyldes, at skambid i sådanne tilfælde ofte vil være et udtryk for naturlige instinkter som f.eks. jagtinstinkter.

Det er som nævnt samtidig en betingelse for at anvende hundelovens § 6, stk. 5, at biddet er forårsaget enten ved overfald eller ved anden uacceptabel og farlig adfærd.

Der er tale om et overfald, når en hund målrettet opsøger og overfalder et menneske eller en hund. Det vil sige i tilfælde, hvor hunden har bevæget sig direkte og målrettet mod en person eller en anden hund og bidt uden nogen form for indledende kontakt. Ved bidskader på personer skal den angribende hund have startet sin målrettede bevægelse mod personen fra et udgangspunkt mindst halvanden meter fra personen. Såfremt en hund overfalder en anden hund, skal den angribende hund have startet sin målrettede bevægelse mod hunden fra et udgangspunkt på mindst syv meter. I begge tilfælde må handlingen ikke adfærdsmæssigt kunne betegnes som normal, f.eks. at hunden har forsvaret sit territorium i forbindelse med, at en person eller en anden hund er trængt ind på ejerens ejendom.

Endvidere kan § 6, stk. 5, anvendes, hvis den hund, der har skambidt en person eller en anden hund, har udvist en anden uacceptabel og farlig adfærd i forhold til de omgivelser og den situation, den befinder sig i, og hvor hunden også fremover med stor sandsynlighed vil være til fare for sine omgivelser. Det kan f.eks. være, hvis den situation, hvorunder bideepisoden er sket, er en normalt forekommende situation, hvor den tilskadedkomne person har udvist en normal opførsel, som ikke bør give anledning til aggression hos en hund, og den angribende hund har haft mulighed for at trække sig, men alligevel er gået frem mod personen.

I de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 92 om ændring af lov om hunde, folketingsåret 2013-14, er det nærmere beskrevet, hvad der definerer et overfald, og hvad der udgør anden uacceptabel og farlig adfærd. Der er ligeledes beskrevet en række situationer, som omvendt kan udgøre acceptabel adfærd i forbindelse med en bidepisode.

I henhold til hundelovens § 6 a, stk. 2, kan hundens besidder forlange, at der foretages en hundesagkyndig undersøgelse af hundes adfærd, inden der træffes afgørelse i en sag om skambid. Ligeledes kan politiet på eget initiativ indhente en hundesagkyndig undersøgelse. Politiet træffer afgørelse i sagen på grundlag af en eventuel hundesagkyndig undersøgelse sammenholdt med sagens øvrige oplysninger.”

Rasmus Prehn

/

Hanne Larsen